

Förordning om förvaltning av EU:s strukturfonder;

SFS 2014:1383

Utkom från trycket
den 2 december 2014

utfärdad den 13 november 2014.

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller förvaltningen av EU:s strukturfonder för att genomföra program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning och inom målet Europeiskt territoriellt samarbete. Förordningen innehåller bestämmelser som kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006,

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006,

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete,

6. kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014 av den 3 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden och om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden, och

7. lagen (2007:459) om strukturfondspartnerskap.

2 § I denna förordning betyder
regionala strukturfondsprogram: regionala strukturfondsprogram inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning,
nationellt regionalfondsprogram: det nationella regionalfondsprogrammet inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning,
nationellt socialfondsprogram: det nationella socialfondsprogrammet inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning,
territoriella samarbetsprogram: strukturfondsprogram inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

3 § I 2 kap. finns bestämmelser som gäller förvaltningen av de regionala strukturfondsprogrammen, det nationella regionalfondsprogrammet och det nationella socialfondsprogrammet.

I 3 kap. finns bestämmelser som gäller förvaltningen av de territoriella samarbetsprogrammen.

2 kap. Regionala strukturfondsprogram, det nationella regionalfondsprogrammet och det nationella socialfondsprogrammet

Organisation

1 § Tillväxtverket är förvaltande myndighet enligt artikel 123.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 för de regionala strukturfondsprogrammen och det nationella regionalfondsprogrammet.

Tillväxtverket är även attesterande myndighet enligt artikel 123.2 i den förordningen för de programmen.

2 § Rådet för Europeiska socialfonden i Sverige (Svenska ESF-rådet) är förvaltande myndighet enligt artikel 123.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 för det nationella socialfondsprogrammet.

Svenska ESF-rådet är även attesterande myndighet enligt artikel 123.2 i den förordningen för det nationella socialfondsprogrammet.

3 § För de regionala strukturfondsprogrammen ska det finnas en gemensam övervakningskommitté. För det nationella regionalfondsprogrammet och det nationella socialfondsprogrammet ska det finnas en övervakningskommitté för respektive program.

Ordförande i en övervakningskommitté utses av regeringen. Regeringen beslutar om vilka berörda myndigheter och andra parter som ska vara företrädare i en övervakningskommitté. Dessa ska i sin tur utse sina företrädare i en övervakningskommitté enligt öppna förfaranden.

För beslut av en övervakningskommitté krävs enhällighet.

4 § Tillväxtverket ska bistå övervakningskommittéerna för de regionala strukturfondsprogrammen och det nationella regionalfondsprogrammet och offentliggöra en förteckning över respektive kommittés medlemmar.

Svenska ESF-rådet ska bistå övervakningskommittén för det nationella socialfondsprogrammet och offentliggöra en förteckning över kommitténs medlemmar.

5 § Ekonomistyrningsverket är revisionsmyndighet enligt artikel 123.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 för de regionala strukturfondsprogrammen, det nationella regionalfondsprogrammet och det nationella socialfondsprogrammet.

6 § Av 1 § andra stycket lagen (2007:459) om strukturfondspartnerskap följer att det inom det geografiska området för varje regionalt strukturfondsprogram och motsvarande regional handlingsplan för det nationella socialfondsprogrammet ska bildas ett gemensamt strukturfondspartnerskap.

Handläggning av stödärenden

7 § Frågor om stöd prövas av den förvaltande myndigheten för programmet.

En ansökan om stöd ska ges in till den förvaltande myndigheten. I ansökan ska sökanden ange hur medfinansiering kommer att ordnas.

8 § Den förvaltande myndigheten ska kontrollera att ansökan avser stöd som är förenligt med det berörda strukturfondsprogrammet och med tillämpliga unionsrättsliga och nationella bestämmelser.

Den förvaltande myndigheten ska tillämpa sådana urvalskriterier som avses i artikel 125.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 och bedöma vilka projekt som bidrar till att uppnå de specifika målen och resultaten inom insatsområdena.

9 § När det gäller ansökningar inom de regionala strukturfondsprogrammen och ansökningar avseende regionalt tilldelade medel inom det nationella socialfondsprogrammet ska den förvaltande myndigheten i ett underlag för prioritering sammanställa de projekt som godkänts enligt den kontroll och bedömning som följer av 8 §.

Av underlaget ska särskilt urvalskriterierna och bedömningen av hur projekten uppfyller dem framgå.

Underlaget för prioritering ska sändas till strukturfondspartnerskapet i god tid, dock senast fyra veckor, före partnerskapets sammanträde.

10 § Ordföranden i strukturfondspartnerskapet kallar till sammanträde i samråd med den förvaltande myndigheten. Den förvaltande myndigheten ska föredra underlaget för prioritering inför strukturfondspartnerskapet vid sammanträdet. Strukturfondspartnerskapet avger därefter yttrande om prioritering enligt vad som närmare framgår av lagen (2007:459) om strukturfondspartnerskap.

11 § Strukturfondspartnerskapets yttrande om prioritering kräver enhällighet. Strukturfondspartnerskapet får avge yttrande när ordföranden och minst hälften av de andra ledamöterna är närvarande.

12 § Strukturfondspartnerskapets yttrande om prioritering ska innehålla motiveringar avseende varje enskild ansökan som har föredragits av den förvaltande myndigheten.

13 § Strukturfondspartnerskapet ska fastställa en arbetsordning. Vid antagande av arbetsordningen krävs enhällighet.

14 § Den förvaltande myndighetens beslut om beviljande av stöd ska innehålla uppgifter om vilka föreskrifter som tillämpats och vilka omständigheter som varit avgörande för utgången samt ange det förväntade resultatet av projektet. I de fall ansökan har prövats av strukturfondspartnerskapet ska även partnerskapets motivering finnas med. De villkor som beslutet är förenat med samt projektets budget och finansieringsplan ska särskilt framgå av beslutet.

Om det finns flera stödmottagare i ett projekt, ska detta framgå av beslutet om stöd.

15 § Den förvaltande myndigheten ska i beslutet om beviljande av stöd ange hur utgifterna i projektet ska redovisas. Det ska framgå vilket av de alternativ som anges i 18 § första stycket 6 som gäller för varje utgiftsslag.

En särskild begränsning när det gäller val av redovisningsalternativ för projekt inom det nationella socialfondsprogrammet framgår av artikel 14.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013.

16 § Stöd får betalas ut endast om utgifterna är stödberättigande enligt 18–39 §§. I annat fall ska den förvaltande myndigheten besluta att inte betala ut motsvarande del av stödet.

17 § Den förvaltande myndigheten får, om det finns särskilda skäl och efter prövning av projektets ekonomiska bärkraft, besluta om förskott på stödet. Förskott får lämnas med högst hälften av det beviljade stödet, dock högst 400 000 kronor.

Stödberättigande utgifter

Inledande bestämmelser

18 § Utgifter är stödberättigande om de

1. har uppkommit för att genomföra projektet,
2. är skäligena,
3. har uppkommit under den projektperiod som den förvaltande myndigheten har fastställt,
4. är förenliga med unionsrättsliga och nationella bestämmelser,
5. uppfyller de villkor som angetts i stödbeslutet, och
6. antingen kan styrkas av stödmottagaren genom kopior av fakturor, bokföringsunderlag eller andra handlingar som har bokförts i enlighet med god redovisningssed eller uppfyller de krav som gäller förenklade redovisningsalternativ enligt vad som närmare framgår av artiklarna 67–69 och 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 eller artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013.

Bestämmelserna i 23–36 §§ gäller inte för utgifter som omfattas av ett sådant förenklat redovisningsalternativ som avses i första stycket 6.

19 § Om det finns särskilda skäl, kan en utgift som inte uppfyller de krav som ställs i 18 § första stycket 4 och 5 ändå vara stödberättigande till viss del. Stödet för utgiften ska då sättas ned i proportion till avvikelens art och allvar. Nedsättningen ska åtminstone motsvara den ekonomiska förlust för det allmänna som avvikelserna kan bedömas orsaka.

Vid en bedömning enligt första stycket ska de riktlinjer om finansiella korrigeringar som Europeiska kommissionen ger ut tjäna som vägledning.

20 § Projekt ska bedrivas på ett kostnadseffektivt sätt. Utgifter som med hänsyn till omständigheterna framstår som oskäligen är helt eller delvis inte stödberättigande.

En stödmottagare som inte tillämpar lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ska vid köp, hyra och leasing följa de principer som framgår av 1 kap. 9 § lagen om offentlig upphandling.

21 § Av artikel 65 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 följer att stödet i vissa fall ska minskas med de intäkter som projektet medför. Intäkter i eller genom ett projekt ska i de fallen löpande redovisas av stödmottagaren. Särskilda bestämmelser avseende projekt som genererar nettointkomster efter det att projektet avslutats finns i artikel 61 i samma förordning samt i artiklarna 15–19 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014.

Vissa utgifter som inte kan vara stödberättigande

22 § Följande utgifter kan inte vara stödberättigande:

1. finansiella utgifter,
2. böter, sanktionsavgifter eller rättegångskostnader, och
3. utgifter för underleverantörskontrakt, om
 - a) anlitan av en underleverantör ökar kostnaden för projektet utan att tillföra något motsvarande värde, eller
 - b) utgiften för underleverantören beräknats med en procentuell andel av totalkostnaden för projektet.

Utgifter för gåvor

23 § Utgifter för gåvor är stödberättigande upp till ett belopp om 450 kronor per gåva och endast när de hör samman med marknadsföring, kommunikation, reklam eller information.

Utgifter för fastigheter

24 § Utgifter för köp av fastigheter är stödberättigande om

1. utgifterna utgör högst tio procent av de totala stödberättigande utgifterna,
2. det finns en direkt koppling mellan köpet och syftet med projektet, och
3. stödmottagaren styrker att inköpspriset inte överstiger marknadsvärdet.

Utgifter för köp av obebyggda fastigheter för miljöskyddsinsatser är stödberättigande endast om köpet dessförinnan har godkänts av den förvaltande myndigheten. Fastigheten ska användas för det avsedda ändamålet under den tidsrymd som fastställts i godkännandet. Fastigheten får inte användas för jordbruk.

Om fastigheten är bebyggd får det för byggnaden inte ha beviljats nationella bidrag eller unionsbidrag under de senaste tio åren.

25 § Utgifter för personal ska avse bruttolönekostnader för personal med följande typ av anställning hos stödmottagaren:

1. heltidsanställning,
2. deltidanställning med en fast andel av arbetstiden per månad,
3. deltidanställning med ett varierande antal arbetstimmar per månad, och
4. timanställning.

26 § Utgifter för arvodering av personal som inte är anställd av stödmottagaren är stödberättigande endast om arvodet fastställs i ett avtal som har godkänts av den förvaltande myndigheten eller om arvodet framgår av lag eller annan författning.

27 § Följande utgifter för personal är stödberättigande:

1. löner som betalats ut i samband med verksamhet som stödmottagaren inte skulle utföra om det inte vore för projektet, som fastställs i ett anställningsavtal, arbetsavtal eller anställningsbeslut (nedan kallade anställningsbevis) eller i lag eller annan författning och som gäller de arbetsuppgifter som anges i arbetsbeskrivningen för den berörda arbetstagaren,
2. andra kostnader som arbetsgivaren haft och betalat och som är direkt kopplade till löner och förmåner, såsom skatter och sociala avgifter inklusive pensioner, förutsatt att
 - a) de har fastställts i ett anställningsbevis, framgår av lag eller annan författning eller avser personalvårdande kostnader av mindre omfattning som inte ska beskattas som inkomst av tjänst hos den anställde, och
 - b) de inte kan återkrävas av arbetsgivaren.

28 § Om personalutgifterna ska ersättas utifrån faktiska kostnader, ska dessa styrkas genom att lönespecifikationer ges in.

29 § Personalutgifter för personer som arbetar deltid med projektet ska beräknas som

1. en fast procentsats av bruttopersonalkostnaden, i enlighet med att en fast andel av arbetstiden ägnas åt projektet, utan skyldighet att införa ett separat tidsregistreringssystem, eller
2. en varierande andel av bruttopersonalkostnaden, i enlighet med att det antal arbetstimmar som ägnas åt projektet varierar från månad till månad, baserat på ett tidsregistreringssystem som täcker 100 procent av den anställdes arbetstid.

30 § För deltidsuppgifter enligt 29 § 1 ska arbetsgivaren utfärda ett intyg för varje anställd och i det ange hur stor andel av tiden som den anställde ska arbeta med projektet.

För deltidsuppgifter enligt 29 § 2 ska ersättningen av personalkostnaderna beräknas på grundval av en timlön som fastställs

1. genom att bruttopersonalkostnaden per månad divideras med det antal arbetstimmar per månad som anges i anställningsbeviset, eller
2. genom att den senaste dokumenterade bruttopersonalkostnaden per år divideras med 1 720 timmar, i enlighet med artikel 68.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013.

Timlönen ska multipliceras med det faktiska antalet timmar som ägnats åt projektet.

SFS 2014:1383

31 § Personalkostnader för personer som enligt anställningsbeviset är timanställda ska vara stödberättigande. Det faktiska antalet timmar som personerna enligt ett tidsregistreringssystem har arbetat med projektet ska multipliceras med den timlön som anges i anställningsbeviset.

Utgifter för kontorslokaler, kontorsmateriel och administration

32 § Följande utgifter för kontorslokaler, kontorsmateriel och administration är stödberättigande:

1. hyra för kontorslokaler,
2. försäkringsavgifter och skatter för kontorslokaler och för kontorsutrustning,
3. kontorsmateriel,
4. ekonomi- och löneadministration,
5. bankavgifter för konton och kort,
6. arkiv,
7. underhåll, städning och reparationer,
8. säkerhet,
9. it-system,
10. el, gas, värme och vatten, och
11. kommunikation.

Utgifter för resor och logi

33 § Följande utgifter för resor och logi är stödberättigande:

1. för resor, såsom biljetter, rese- och bilförsäkring, bränsle, milersättning, vägtullar och parkeringsavgifter,
2. för måltider, om de inte täcks av traktamente,
3. för logi,
4. för visum, och
5. för dagtraktamenten.

Utgifter för utrustning, materiel och externa lokaler

34 § Utgifter för finansiering av utrustning och materiel som köps, hyrs eller leasas av stödmottagaren för att genomföra projektet är stödberättigande.

Även hyra av externa lokaler för att genomföra projektet är stödberättigande.

Om det står klart att den utrustning som köps in kommer att ha ett värde när projektet avslutas, får den förvaltande myndigheten besluta att utgiften är stödberättigande endast till viss del. Om utrustningen säljs i samband med att projektet avslutas, ska inkomsten räknas av från stödet.

35 § Utöver vad som sägs i 34 § gäller att utgifter för köp av begagnad utrustning är stödberättigande endast om

1. inget annat stöd för utrustningen har mottagits,
2. utrustningens pris är marknadsmässigt, och

3. utrustningen har de tekniska egenskaper som behövs för projektet och uppfyller gällande normer och standarder.

Utgifter för extern sakkunskap och externa tjänster

36 § Utgifter för extern sakkunskap och externa tjänster för att genomföra projektet är stödberättigande.

Tillämpning vid stöd enligt ett finansieringsinstrument

37 § Om stöd ges enligt ett finansieringsinstrument i den mening som avses i artikel 2 p i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska 15–36 §§ tillämpas endast i den utsträckning som den förvaltande myndigheten beslutar. Detta ska framgå av beslutet om stöd.

Särskilda bestämmelser om stödberättigande utgifter vid statligt stöd

38 § Om en stödmottagare får statligt stöd i den mening som avses i artikel 2.13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 och för vilket särskilda bestämmelser gäller enligt en beslutad stödordning, är utgifterna stödberättigande om de följer det som sägs om stödberättigande enligt den stödordningen.

Vad som sägs i 18–21 §§ gäller även sådana utgifter medan 22–36 §§ gäller endast i den utsträckning som anges särskilt i stödordningen eller annars i stödbeslutet.

39 § Om stödmottagaren är en myndighet som enligt stödbeslutet ska använda strukturfondsmedel för att betala ut statligt stöd enligt en särskild stödordning som den myndigheten får tillämpa, ska myndighetens utbetalningar berättiga till stöd från den förvaltande myndigheten så länge som utbetalningarna har skett i enlighet med den stödordningen.

Vad som sägs i 18–21 §§ gäller även utgifter enligt första stycket.

Upphävande av beslut, återbetalningsskyldighet och rapportering

40 § Om beslut om stöd har fattats på grund av oriktig, vilseledande eller ofullständig uppgift från sökanden eller om denne brutit mot de villkor som gäller för stödet, får den förvaltande myndigheten upphäva beslutet helt eller delvis.

41 § Om ett stödbeslut upphävs sedan stöd har betalats ut till följd av beslutet, eller om en stödmottagare i övrigt har tagit emot stöd för utgifter som inte är stödberättigande, är stödmottagaren återbetalningsskyldig för beloppet. Den förvaltande myndigheten ska kräva att motsvarande del av stödet betalas tillbaka. Återbetalning får krävas inom tio år från det att beloppet betalades ut.

Om det belopp som ska återbetalas understiger 2 000 kronor, får den förvaltande myndigheten låta bli att kräva tillbaka stödet.

42 § Om stödmottagaren inte är berättigad till ett stödbelopp och detta ska återbetalas, ska ränta tas ut enligt räntelagen (1975:635). Den förvaltande myndigheten får sätta ned räntekravet om det finns särskilda skäl.

43 § Är någon återbetalningsskyldig enligt 41 § eller skyldig att betala ränta enligt 42 § får annat stöd enligt denna förordning kvittas mot skulden.

44 § Den förvaltande myndigheten ska ansvara för rapporteringen av oriktigheter inom respektive program i enlighet med artikel 122.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013.

En underrättelse om innehållet i rapporteringen ska sändas till Ekobrottsmyndigheten och Ekonomistyrningsverket.

Överklagande

45 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut enligt 16, 40 och 43 §§ får dock inte överklagas.

Bemyndigande

46 § En förvaltande myndighet får inom sitt ansvarsområde meddela föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

3 kap. Territoriella samarbetsprogram

Organisation

1 § I fråga om vilken svensk myndighet som är förvaltande myndighet enligt artikel 123.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 för territoriella samarbetsprogram gäller att Länsstyrelsen i Norrbottens län är förvaltande myndighet för programmet Nord. Länsstyrelsen i Västerbottens län är förvaltande myndighet för programmen Botnia-Atlantica samt Norra Periferin och Arktis. Länsstyrelsen i Jämtlands län är förvaltande myndighet för programmet Sverige-Norge. Tillväxtverket är förvaltande myndighet för programmet Öresund-Kattegatt-Skagerrak.

Den förvaltande myndigheten är även attesterande myndighet enligt artikel 123.2 i den förordningen i programmet.

2 § Ekonomistyrningsverket är revisionsmyndighet enligt artikel 123.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 för de territoriella samarbetsprogram där den förvaltande myndigheten är en svensk myndighet.

Ekonomistyrningsverket ska utföra de uppgifter som följer av artikel 25.2 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1299/2013 för de territoriella samarbetsprogram där den förvaltande myndigheten inte är en svensk myndighet.

3 § För varje territoriellt samarbetsprogram som Sverige deltar i ska det finnas en övervakningskommitté. Regeringen beslutar om vilka berörda myndigheter och andra parter som ska vara företrädare i en övervakningskommitté.

Dessa ska i sin tur utse sina företrädare i en övervakningskommitté enligt öppna förfaranden. Förvaltande myndighet ska offentliggöra en förteckning över respektive kommittés medlemmar.

4 § Om det framgår av programdokumentet att det ska inrättas en styrkommitté för ett program, ska regeringen besluta vilka berörda myndigheter och andra parter som ska vara företrädare i styrkommittén. Dessa ska i sin tur utse sina företrädare i styrkommittén enligt öppna förfaranden. Förvaltande myndighet ska offentliggöra en förteckning över kommitténs medlemmar.

Handläggning av och beslut i stödärenden

5 § Frågor om stöd prövas av den förvaltande myndigheten. Ansökan om stöd ges in till den förvaltande myndigheten.

I de fall det framgår av programdokumentet får ansökan ges in till ett gemensamt sekretariat för det berörda programmet.

6 § Vad som sägs i 2 kap. 8, 14–21 och 37–43 §§ ska gälla även inom de territoriella samarbetsprogrammen.

Kontroll

7 § De myndigheter som anges i 1 § är ansvariga för kontroll av stödberättigande enligt artikel 125.4 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 inom de program som respektive myndighet är förvaltande myndighet för.

8 § För de program där den förvaltande myndigheten inte är en svensk myndighet ska Tillväxtverket genomföra den kontroll som avses i artikel 23.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 samt utfärda de intyg om stödberättigande som krävs för att den förvaltande myndigheten ska betala ut stöd.

Tillväxtverket ska i övrigt bistå programmets förvaltande myndighet vid frågor om stödberättigande.

9 § Den myndighet som är ansvarig för kontroll enligt 7 eller 8 § ska också svara för rapporteringen av oriktigheter som upptäcks.

En underrättelse om innehållet i rapporteringen ska sändas till Ekobrottsmyndigheten och Ekonomistyrningsverket. I fråga om sådana territoriella program där den förvaltande myndigheten inte är en svensk myndighet ska en sådan underrättelse också sändas till den förvaltande myndigheten och till den attesterande myndigheten.

Överklagande

10 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut avseende intyg enligt 8 § och beslut enligt 2 kap. 16, 40 och 43 §§ jämförda med 6 § i detta kapitel får dock inte överklagas.

11 § En förvaltande myndighet får inom sitt ansvarsområde meddela föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

2. Genom denna förordning upphävs förordningen (2007:14) om förvaltning av EU:s strukturfonder. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för ärenden som avser programperioden 2007–2013 och för att avsluta den programperioden. Förordningen (1999:1424) om förvaltning av EG:s strukturfonder gäller fortfarande för ärenden som avser programperioden 2000–2006 och för att avsluta den programperioden.

På regeringens vägnar

SVEN-ERIK BUCHT

Magnus Corell
(Näringsdepartementet)

